

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

09 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de inculpații Anton Andrei și Pranițchi Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2015, în cauza penală privindu-i pe

Anton Andrei Ion, născut la 19.11.1979, originar și domiciliat în satul Tătărăști, r-nul Strășeni

Pranițchi Vitalie Tudor, născut la 19.11.1979, în satul Tătărăști, domiciliat în or. Strășeni, str. Mihail Sadoveanu nr. 54

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță: 04.07.2014 - 25.11.2014*
2. *instanța de apel: 23.12.2014 - 10.03.2015*
3. *instanța de recurs: 21.07.2015 - 09.12.2015*

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 25 noiembrie 2014, a fost încetat procesul penal de învinuire a lui Anton Andrei și Pranițchi Vitalie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b) și e) Cod penal, deoarece faptele inculpaților constituie contravenții.

Au fost recunoscuți culpabili Anton Andrei și Pranițchi Vitalie de comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) Cod contravențional.

S-a încetat procesul contravențional în privința lui Anton Andrei și Pranițchi Vitalie pe art. 78 al (2) Cod contravențional, în legătură cu expirarea termenului de tragere la răspundere contravențională.

Măsura preventivă sub formă de obligarea de nepărăsire a țării față de inculpați a

fost încetată de drept.

2. Pentru a se pronunța pe cauza dată instanța de fond a reținut că la 22.03.2014, în jurul orei 20:00, împreună și prin înțelegere prealabilă, Anton Andrei și Pranițchi Vitalie, aflându-se în or. Strășeni în preajma barului ÎI „Chircu” situat în apropierea intersecției str. Ștefan cel Mare cu str. Prieteniei, având intenția de a aplica violență asupra lui Danița Vasile, l-au atacat pe ultimul, care cu puțin timp în urmă jucaseră în jocuri de hazard, lovindu-l cu pumnii și picioarele peste diferite zone ale corpului cauzându-i leziuni corporale care potrivit concluziilor raportului de expertiză medico-legală nr. 1231D din 18.06.2014, se califică drept leziuni corporale neînsemnate, după care au plecat.

În pofida circumstanțelor de fapt constatate supra, inculpații Anton Andrei și Pranițchi Vitalie au fost trimiși în judecată, fiind învinuiți de săvârșirea infracțiunii de jaf agravat prevăzut de art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, și aceasta deoarece conform rechizitoriului acțiunile inculpaților Anton Andrei și Pranițchi Vitalie au fost săvârșite în următoarele circumstanțe:

La data de 22.03.2014, în jurul orei 20:00, împreună și prin înțelegere prealabilă Anton Andrei și Pranițchi Vitalie, aflându-se în or. Strășeni în preajma barului ÎI „Chircu”, situat în apropierea intersecției str. Ștefan cel Mare cu str. Prieteniei, acționând din intenții de profit, cu scopul sustragerii în mod deschis a bunurilor altei persoane, aplicând violență nepericuloasă pentru viață sau sănătatea persoanei, l-au atacat pe Danița Vasile Constantin, cu care cu puțin timp în urmă au jucat în cărți jocuri de hazard, lovindu-l cu pumnii și picioarele peste diferite zone ale corpului cauzându-i leziuni corporale sub formă de hematom orbital pe stânga, TCCAI, comoție cerebrală, care potrivit concluziilor raportului de expertiză medico-legală nr. 1231D din 18.06.2014, se califică drept leziuni corporale neînsemnate, depozându-l pe acesta de suma de 70 lei pe care acesta îi avea în buzunar precum și de cheile de la automobil și de la garaj.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpații Anton Andrei și Pranițchi Vitalie, să fie recunoscuți culpabili de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, și în baza acestui articol să le fie aplicată pedeapsă sub formă de închisoare, fără amendă.

În susținerea apelului declarat, procurorul a menționat că sentința Judecătoriei Strășeni din 25.11.2014, este ilegală și urmează a fi casată, or, organul de urmărire penală a adus suficiente probe ce demonstrează vinovăția inculpaților.

La fel, procurorul susține că, instanța a reținut drept veridice declarațiile

inculpaților și a pus la baza sentinței adoptate doar în parte aceste declarații, care de fapt recunosc că au aplicat violența față de Danița Vasile, desconsiderând sau cel puțin lăsând fără apreciere declarațiile acestuia din urmă în ce privește deposedarea sa de bunuri de către inculpați.

Totodată, a menționat că, poziția instanței de a nu aprecia în suficientă măsură declarațiile părții vătămate Danița V., nu este una corectă, or într-adevăr, fapta s-a petrecut pe timp de noapte, în lipsa altor martori dar aceasta, nu înseamnă că partea vătămată nu spune adevărul. Mai mult ca atât, inculpații nu aveau cum să nu recunoască măcar în parte fapta comisă, având în vedere că ei au fost văzuți la spital, în compania părții vătămate cu care vroiau să se împace. În asemenea mod, acuzarea consideră că inculpații au comis jaful, iar instanța de fond a pronunțat o sentință ilegală, aceasta fiind pasibilă de atac și casată.

4. Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2015, instanța de apel, a admis apelul declarat de către procuror, a casat sentința și pronunțat o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, numindu-le pedeapsă inculpaților, în temeiul art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, pe un termen de 5 ani, cu aplicarea dispozițiilor art. 90 Cod penal, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de 3 ani, cu obligarea inculpaților să nu părăsească locul domiciliului

5. În argumentarea deciziei adoptate, instanța de apel a considerat că, din totalitatea de probe acumulate, care au fost corect apreciate de către prima instanță, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor că, inculpații Anton A. și Pranițchi V., au comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, pe semnele calificative sustragerea în mod deschis a bunurilor altei persoane, comisă de către două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate.

Astfel, cu toate că inculpații Anton A. și Pranițchi V., nu și-au recunosc vina, Colegiul penal a conchis că, vina lor în comiterea faptelor imputate de către partea acuzării, se dovedește integral de probele, care sunt pertinente, concludente, utile, veridice și coroborează între ele și anume:

- *Declarațiile părții vătămate Danița Vasile (f. d. 21);*
- *Declarațiile martorului Munteanu Ion (f. d. 25);*
- *Raportul de expertiză medico-legală nr. 1231/D din 18.06.2014 conform concluziilor căruia părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale neânsemnate sub formă de hematom orbital pe stânga (f.d. 40-41);*

- *Conținutul comunicării telefonice recepționată la 23.03.2014 de către Unitatea de Gardă a IP Strășeni de la asistenta medicală Cioric, i despre internarea cet. Danița Vasile, care a declarat că a fost agresat de necunoscuți (f.d. 13);*
- *Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 25.04.2014, prin care partea vătămată l-a recunoscut pe Anton Andrei ca fiind persoana cu care a jucat cărți în barul „La salcie” și care ulterior l-a și bătut (f.d. 29-30);*
- *Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 25.04.2014, prin care partea vătămată l-a recunoscut pe Pranițchi Vitalie ca fiind persoana cu care a jucat cărți în barul „La salcie” și care ulterior l-a și bătut (f.d. 31-32).*

În acest context, Colegiul penal a reiterat că, concluzia instanței de fond este una greșită, or aceasta nu a dat o apreciere corectă și profundă a probelor prezentate de către procuror, astfel, la emiterea sentinței prima instanță a reținut drept veridice și a pus la baza sentinței adoptate doar în parte declarațiile inculpaților care de fapt recunosc faptul aplicării violenței față de Danița V., desconsiderând sau cel puțin lăsând fără apreciere declarațiile părții vătămate în ce privește deposedarea sa de bunuri de către inculpați.

Totodată, instanța de apel a menționat că, este important de a avea în vedere faptul că declarațiile părții vătămate Danița V., nu sunt pur și simplu declarative, or prin cele relatate de acesta, a fost elucidat și motivul pentru care inculpații au recurs la comiterea acestei infracțiuni, fiind faptul că, cu puțin timp în urmă aceștia au jucat cărți pentru bani, iar în ședință, inculpații au declarat că partea vătămată, câștiga la cărți, iar ei nu mai aveau bani.

Astfel, declarațiile inculpaților precum că, doar l-au bătut pe acesta nu pot fi considerate plauzibile, în condițiile în care aceștia conștientizând faptul că, se fac responsabili de o infracțiune gravă au acceptat să își asume doar o presupusă contravenție pentru care a și expirat termenul de tragere la răspundere contravențională.

Colegiul penal a conchis că, conform art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a aceluiași Cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată, instanța de apel nu a reținut în privința inculpaților circumstanțe ce

atenuează sau agravează răspunderea penală conform art. 76, 77 Cod penal.

Referitor la criteriile de individualizare a pedepsei Colegiul penal a decis că, scopul educativ și preventiv al pedepsei în privința inculpaților Anton A. și Pranițchi V., poate fi atins numai prin numirea unei pedepse cu închisoare, rezultată din cumul de probe acumulate, de care instanța de judecată ține cont la aplicarea ei echitabile pentru faptele săvârșite pe un termen de 5 ani, cu aplicarea dispozițiilor art. 90 Cod penal, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de 3 ani, cu obligarea inculpaților să nu părăsească locul domiciliului.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, au declarat recursuri ordinare inculpații Anton A. și Pranițchi V., prin care solicită casarea integrală a deciziei din 10 martie 2015, cu menținerea sentinței primei instanțe.

5.1. În drept recursurile declarate de către inculpații Anton A. și Pranițchi V., se invocă pe același temei expres stipulat de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, invocând că, faptele încriminate inculpaților nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate (*obiectul, latura obiectivă, latura subiectivă*), instanța de apel nu a luat în considerare că, procurorul nu a adus dovezi în privința deposidării de bani și chei a părții vătămate anume de către inculpați, și posibilitatea de a examina alte versiuni și anume, pierderea acestora, în asemenea circumstanțe inculpații invocă art. 8 alin. (2), (3) Cod de procedură penală.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate de inculpații Anton A. și Pranițchi V., solicitând respingerea acestora, cu menținerea hotărârii contestate, menționând netemeinicia cerințelor solicitate de către recurenți, deoarece motivele invocate nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței unei erori de drept, prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală. Concomitent indică că, inculpatul Anton A., nu a respectat termenul de contestare cu recurs ordinar, stabilit de art. 422 Cod de procedură penală, recursul fiind declarat peste termen.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor respective pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că, acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Recurenții indică în cererile de recurs, temei de casare a deciziei art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, dar din conținutul acestora reiese că, recurenții consideră că acțiunile acestora nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii, temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Conform art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele

de fond și de apel, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Sub acest aspect și cu referire la argumentele din recursuri, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a deciziei contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, denotă că instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpaților în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpaților în corespundere cu prevederile legale.

Precum s-a menționat, din conținutul cererilor de recurs ordinar, solicitanții invocă drept temei pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Colegiul penal remarcă că, acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii. Din sumarul recursurilor rezultă că autorii acestora își exprimă dezacordul că, în acțiunile lor nu sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii imputate: obiectul, latura obiectivă și subiectivă.

Conform materialelor dosarului, se atestă că inculpații au fost învinuiți, recunoscuți vinovați și condamnați de instanța de apel în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, *jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei.*

În prezenta speță, instanța de recurs consideră că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor,

astfel corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal.

Analizând decizia atacată, Colegiul constată că, temeiul invocat de recurenți și prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată și nu a admis o careva eroare gravă de fapt ce ar afecta soluția acesteia.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Potrivit teoriei penale, obiectul infracțiunii săvârșite de către inculpați reprezintă bunurile persoanei și anume suma de 70 de lei care i-a fost sustrasă părții vătămate din buzunar, fapt confirmat de plîngerea și declarațiile acesteia (*f.d.* 8-9, 128-131) cât și corpul persoanei.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal constă în: - a) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală și gratuită, b) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu efectiv a cărui mărime nu depășește 2 500 unități convenționale, și care nu are caracter considerabil (70 lei), c) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, d) modul deschis, această structură stă la baza acțiunilor infracționale săvârșite de către inculpați fapt confirmat de probele acumulate la dosar.

În ce privește latura subiectivă, Colegiul penal reține că, se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă, și la calificare este obligatoriu stabilirea scopului special, și anume scopul de cupiditate, acest scop au fost urmărit de inculpați care conform declarațiilor părții vătămate, l-au căutat prin buzunare, i-au luat banii, lăsându-i telefonul mobil din cauza că ar putea fi găsiți în urma acestuia.

Totodată, examinînd circumstanța agravantă specificată la art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, s-a stabilit exact că inculpații au aplicat violența nepericuloasă pentru viața sau sănătatea părții vătămate cauzându-i, vătămări corporale neînsemnate sub formă de hematom orbital pe stînga (*f.d.* 40-41), fapt recunoscut de inculpați.

Așadar, instanța de recurs reamintește că, nu va examina criticile referitoare la administrarea greșită a probelor și a anumitor elemente factice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea condamnării inculpaților Anton A. și Pranițchi V., privind învinuirea imputată acestora prin

rechizitoriu. Prin urmare, instanța de recurs, verificând suplimentar materialele dosarului, specifică că, judecând apelul, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă, care este argumentată și corespunde cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpații au săvârșit infracțiunea incriminată.

Referitor la argumentul inculpaților precum că, vinovăția acestora nu a fost dovedită și se bazează doar pe declarațiile părții vătămate, instanța de recurs a menționat că, instanța de apel corect a apreciat ca fiind întemeiate și veridice declarațiile părții vătămate și le-au pus la baza hotărârii de condamnare.

Mai mult ca atât, vinovăția inculpaților este dovedită și prin următoarele probe: *declarațiile părții vătămate Danița Vasile (f. d. 21), declarațiile martorului Munteanu Ion (f. d. 25); raportul de expertiză medico-legală nr. 1231/D din 18.06.2014 conform concluziilor căruia părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale neânsemnate sub formă de hematom orbital pe stânga (f.d. 40-41); conținutul comunicării telefonice recepționată la 23.03.2014, de către Unitatea de Gardă a IP Strășeni de la asistenta medical, Ciorici, despre internarea cet. Danița Vasile care a declarat că a fost agresat de necunoscuți (f.d. 13); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 25.04.2014, prin care partea vătămată l-a recunoscut pe Anton Andrei ca fiind persoana cu care a jucat cărți în barul „La salcie” și care ulterior l-a și bătut (f.d. 29-30); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 25.04.2014, prin care partea vătămată l-a recunoscut pe Pranițchi Vitalie ca fiind persoana cu care a jucat cărți în barul „La salcie” și care ulterior l-a și bătut (f.d. 31-32).*

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs apreciază ca, fiind neântemeiate criticile recurenților în privința adoptării unei decizii ilegale de către instanța de apel în privința acestora, menționând că instanța de apel a ajuns la concluzia corectă privind probele cercetate care coroborând între ele, formează un ansamblu probatoriu prin care se dovedește vinovăția inculpaților de săvârșirea infracțiunii imputate și totalmente se combat cu argumentele aduse de către recurenți în susținerea nevinovăției lor. În esență, toate acestea conturează convingerea fermă a instanței de recurs că, inculpații se fac vinovați de comiterea infracțiunii imputate prin actul de învinuire și cel de sesizare a instanței și urmează să execute pedeapsa stabilită de instanța de apel.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-au comis erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 8), 10) Cod de procedură penală, deci, nu persistă temeieri de casare a soluției adoptate.

Având în vedere considerentele expuse și raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar recursurile declarate de recurenți sunt inadmisibile.

8. În temeiul art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpații Anton Andrei și Pranițchi Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2015, în cauza penală privindu-i pe *Anton Andrei Ion, Pranițchi Vitalie Tudor*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **30 decembrie 2015**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan